

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda: Budapest, IV. himnő-utca 1. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A közlemények csak bérmentesen fogadhatók.

Kéziratok csak rendkívül eseten küldendők vissza.

Kiadó-hivatal: Budapest, IV. himnő-utca 1. sz. hová az előfizetési pénzek küldendők.

Előfizetési díj: Viaszra postán vagy helyben házhoz hozva: Egy évre ... 20. — Félévre ... 10. — Negyedévre ... 5. — Egy hónapra ... 1.50

Egy szám 6 krajczár. Hirdetési díj: 9 hatóságos példány egy-egy hirdetésre 12 kr., többre 10 kr. Helyi hirdetés minden hirdetésért kb. 10-30 kr. Nyilatkozat: 6 hatóságos sor 30 krajczár.

Kossuth Lajos leveléről.

Egyikét írta meg Kossuth Lajos ismét amaz evangéliumi ihletű leveleinek hangzanak telék szavata, kebelünk legmélyén verve föl visszhangot proféta-szavával.

A keleti kérdésben emelte föl hangját ismét, ama kérdésben, mely egy testtől-lélekkel forrasztja a magyar nemzetet, s mely megtevéte azt a csodát, hogy a népet magától alkotja az idő tényezőjének, — ő maga, ugymond, egyik óramutatója csak.

Mily gyöngéd szemrehányás rejlik e szavakban! ... Volt egy idő, a mikor a magyar nemzet nagy és válságos órákban beérte azzal, hogy csupán az óramutató szerepére szorították. Akkor volt, a ki helyette az időt csinálja, s rá üsse egyénisége bélyegét a nép érzelmeinek irányára.

Most ez időre azt mondják: oly rég volt, hogy tán nem is igaz; az az ember, a ki akkor a nép érzelmeinek megfelelő ezélekkel lelkesedést tudta magasztosítani a nemzet hangulatát: messze, távol van tőlünk, a hazától, inadtól s őt imádó népetől; történelmünk ama hatalmas alakjai, a kiknek még volt egyéniségük, hogy annak bélyegét a korra nyomhassák, — lassankint elmúltak, sirba szálltak s jöttek helyükbe mások, kiknek nem egyéniségük, de még jellemzetes vonásuk sincsen. — mind oly borzáltsón egyenlők az elvűség nagyuri lenzésében, — tulajdon czteljaik nem ismerésében, a gondjakra bizott érdekek elharcolásában, idegen érdekek előtti bökölésben, a végnélküli s minden áldozatra képes megalkuvásban, a gögös daczban, melytől saját hazájuk sürgött követeléseit tekintik s az alázatos meghunyászkodásban, a melylyel törvény gyantát fogadják a legkisebb szemlunyorítását is annak a hatalomnak, melynek káros tulkapásait épen ellensúlyozni tette őket helyőkre és látta el a hatalommal a nemzet kegye és a törvény. Jöttek a régi nyakok helyére a törpék, kiknek a nép érzelmeihez semmi közük, s kik a nemzet lelkesedésétől jobban rettegnek, mint ördög a tömjénfűstől; emberek, kik mintha életozójukká tzték volna, antagonisumba helyezkedni a nemzet érzelmeivel, óhajtaival, aspiratioival ...

Hát mit tegyen a szegény, önmagára hagyott nép egyebet, ha szíve mégis dohog, mégis érez, s agya gondolkozik: minthogy önmaga lép föl kezdeményezőleg, s maga csinál időt, leplezetlen nyílt érzelmeinek megfelelően, nem törődve azzal, miú időjárás volna nyíre a „hivatalos“ Magyarországnak, mióta — orosz minta szerint, — ez is megköveteli, hogy jól megkülönböztessék a nemzet nem-hivatalos zömétől, s kik tán csak azért nem állítják meg az óra kerekét, mert tudják jól, hogy azzal nem állana meg nekik az idő kereke.

Igen, a magyar nemzet, önkényit, az őstönök leghatalmasabbikától indítatva, hatalmas kifejezést adott érzelmeinek, me

lyek a keleti kérdés tárgyában kebelét betöltik; Kossuth Lajos óramutatója csak de igaz, pontos, hű és ragyogó óramutatója, mely messze ellátászik a vak vagy látni nem akaró vezérpolitikuskok körén túl.

A ki meg akarja érteni is, a mit ekkor talán csak érzett, de a mit nem éreznie, ha magyar szív dohog kebelében, lehetetlen is volt: az olvassa el Kossuth levelét. Nemes egyszerűségű, klasszikus szabású, világos tolmácsa az a magyar nemzet jövőjét sejtő érzelmeinek, a toronyosuló ve-zély felismerésének és a pillanati nem habozó készségnek szembe szállni e veszélyvel, annál előbb, annál határozottabban, minél nagyobbak, minél fenyegetőbbnek ismeri föl azt.

Ismételve rá mutat, — s ha valakitől, hát Kossuthól nagy dolog az! — a közönségre, mely e kérdésben Ausztriát Magyarországgal egyesíti, az azonos érdekre a két állam között, melynek ha egymáshoz közeledését tzték ki czéljukat a hatalmasok, ugy itt az idő és alkalom rá, a legerősebb kapcsolással, mely a szívekben gyökeredzik, tal is innét, közelebb fúzni őket, hogy legalább egy oly köteleket mutathassanak föl a történelemben, melyet nem kúlerőszak, nem armány és árulás, hanem a népek saját, önkényes elhatározása kötött, s mely ezerszerte erősebb lehetne azoknál, a melyek kénszerítő körülmények között, az egyik fél örökös sérelmével köttetnek. Itt volna az idő a valóságos élet igazságával bizonyítani be, hogy csakugyan egymásra vannak utalva, egymást segíthetik, diadalra juttathatják s hogy a viszony közöttük valóban nem az, — a minék mi eddig mindig tapasztaltuk; — a károsító és a károsult kelletlen viszonya, hanem oly viszony, a melyben adott alkalommal visszatérül a keserves megdohozt: számtalan áldozat, oly viszony, a melyben még kifosztatásunkat is megszokhatnók végre oly áldozatnak tekinteni, melyet biztonságunk, létünk érdekében hozunk meg, s nem azok ellenére hozott áldozatnak, a minél egyének ez ideig másnak tekinteni valóban nem láthatunk okot.

Képzhetni, mily nagyra kell lenni a hazának fenyegető veszélynek, ha azzal szemben melytől egy Kossuth is oly emberföltői önmegtartózkodásra képes, hogy kijelölje azok számára a czélhoz egyedül vezető utat, kiknek törekvése minél szorosabb, minél felbonthatatlanabb tenni azt a köteleket, mely ellen az ő száműzött clete élő tiltakozás képez.

Nem értik meg, nem látják be a vakok. Azt a szerepét is tapintatos kézzel jelöli ki Kossuth utolsó levelében, melyet a magyar nemzet hatalmas enunciaciózáiban a török rokonszenv viselt. Igen, e rokonszenv fönáll, megvan köztünk, s mi büszkék vagyunk rá, akárhogy gondolkozának is felőlünk a magas kulturát szenvedő nemzetek bizonyos köréi, s akár mily nagyra becsüljük is máskülönbén Gladstone és Garibaldi urak jó véleményét. De tévedés hinni, hogy e rokonszenv volt egyedül, mely nemze-

tünket oly nyilatkozatra bírta, mely minden kétséget eloszlat ontránt, hogy vértünk is készek volnánk ontani a török védelmében. A magunk védelmében. — ez az igazi kifejezés.

Nem a török iránti rokonszenv az, mely velünk azt mondatta, — hanem tulajdon fönnállásunk, jövendők féltése. Meggyászolnók a törököt talán akkor is, ha képzhető volna oly constellatio, hogy pl. az angol, francia ejtend el s az állitana helyén angol, francia államokat. De nem mennék érte vértünk ontani, sőt a gyász mellett, melyre a hála és barátság kötelez, kénytelenek volnánk beismerni azt is, hogy ez a civilizáczióknak diadala.

Ott a bibéje, hogy a török birodalom megfontására a muszka tör és azok, a kik készkötöles szolgál, eszközei lesznek, ha „fölszabadulnak“. Ez az Európán nyugatók lidéreznyomát, az mely ellen bentünk az önfenntartás kénszerítő tehetőségünkhöz képest ellenunyomást gyakorolni, mert eddig Európában mi éreztük fel súlyát egyedül, — talán fölérik a többi nemzetek is, ha majd oly közel lesznek hozzá.

Nem a török rokonszenv; a muszka brutális terjeszkedés, az mely minket oly határozott nyilatkozatokra bírta, daczára nyomott, tetőtlen helyzetünk keserű érzetének, mely helyzet a felettünk örökös „földi gondviselés“ férfiaknak ellenkező akaratát teszi teitünk urává.

De meddig? ... Nagy idő ez most felettünk. Olyan idő, a mikor valódi férfi kellene az állam élére, a kire nem volna elvesztegetett szó a költő szava: „Gondolj merészet és magyot és tedd rá lelkedet! nem vész el bármí sors alatt, ki el nem csüggedett!“ S ha most Deák élne, — kit mi soha sem szüntünk meg nagy embernek tartani, mert oly nagy hibát, minőt ő elkövetett, kis ember nem is követhet el, — ha Deák élne, tökéletesen igazat fogna adni Kossuthnak e kérdésben s nem volna közöttök vélemény-különbség, mikor ez utóbbi merészen ki mondja azt a merész eszmét: „Lengyelország visszaállítása.“ Ismerjük e tárgyról táplált véleményét, hisz még utolsó beszédei egyikében is ott olvasható az a passzus, oly alkalomból, mikor a lengyel kérdés érintve se volt: „Már hiszen a történelem meg fogja az illetőket tanítani, a státus-bölcsesség minő actusa volt e birodalmat felosztani.“ Andrássy gróf tetszeleg magának azzal, hogy magát Deák tanítványának tekintesse: de nem hisszük hogy most, — midőn a világ soha nem tehetne okosabbat, — volna bátorsága a felség előtt csak érinteni is ezt az eszmét.

Kossuth levelének az a része, melyben Andrássy és Tisza Kálmán egyes nyilatkozatait fejtegeti, valódi mesterműve a szenvedélytől mentes, felvilágosító polemika. Mi ott voltunk azon az országos gyűlésen, a melyen Tisza a Kossuth által idézett orakulumi frázisait elhangzott. Láttuk hogyan boldogultaitja el magát körmonfont szöfuzéseit által a hívek serege s hogyan veszi megnyugtató biztosíték kész

pénze gyanánt, a mi nem egyéb, mint káprázatos szappanbuborék. Kossuth csak újával érinti meg s egy összefőtő viz-csőpp föcseszen szét az egész — garantálja. Ott, a fátyolban, nem vesztegethette meg az „előadás bája“, melylyel ez üres „vakulj magyar“ semmisség tálatra volt.

Az egész levél hangján meglátszik, mennyire azon volt Kossuth, hogy ne a szívéhez, ne az érzelmehez, — csupán a hideg, a számító észhez beszéljen benne. Szívet, érzést, tudja, hogy hiába keresne ott, a hol leginkább óhajtaná a megértést: de ész találni még remél, hisz nem oly sok kell ahhoz, hogy a mit ő beszél, megérthesse. Az igazságnak meggyötő hatása szokott lenni a csekélyebb fokú értelemlre, belátásra is. De mi félünk, hogy Kossuth ebben a reményében is csalódni fog. A kit az isten elveszteni akar, kátszággal veri meg, s minket, — ugy lát-szük, — a veszendők közé szánt, azért bizta sorunkat vakokra.

Csak az utolsó sorokban halljuk újra azt a fájdalommal érintő elegiai hangot, mely a sajtó sziv szava s mely lehetetlen, hogy meg ne reszkettesse a kebel húrjait, melyben azok még le nem pattogtak. A nemzet, a Kossuth nemzete, megfogja érteni a szöveget s igazolva fogja találni benne saját érzelmeit és elkárhoztatva azokat, kik meg nem értették.

— R. — Bismarck és Andrássy találkozásához most már nem fér kétség. A föllivaltosok csupán annak konstalálására szoritkoznak, hogy a találkozás nem valamely közvetítési kísérlet megbeszélésére végett fog történni. Nagy adag jóhiszeműség kellene azonban annak feltételezéséhez, hogy a két diplomata ne találjon érdekesebb tárgyat az eszmeeserére, mint az „időjárás.“

Derby lord, egy tegnap Liverpoolban tartott gyűlésen azt mondta, hogy a jelen pillanat nem alkalmas arra, hogy egy harnadiki hatalom a béke javára beavatkozzék. De eljöhét az idő, s ugy látszik, nem is igen messze van, midőn Anglia jó szolgálatait elfogadhatóknak fog-nak látszani. A kormány e pillanatot, mielőtt beállt, nem fogja felhasználatlanul hagyni.

A francia közvélemény — Lávriaj Párisból — rendkívül izgatott. A kormány által tervezett rendszabályokról a legutóbbi hírek kering-nék. Az ostromállapot kihirdetését valószínűnek mondják.

Mollináry utódjának, Filippovicznak kinevezését a király tegnap írta alá. A katonai jellegű kinevezés miniszteri ellenorás nélkül történt. A mai „Arme-Vorandungsblatt“, mint Bésből távirják, már közli is Mollináry és Filippovic tábor-nokok áthelyezését. — Mollináry Brünne tététt át, Filippovic helyébe.

Lindenau, szept. 5.

(Saját levelezésből.)

Ki valaha tengereit utazott s vihart ért hajón, bizonyosan emlékezhetik, mint sápadnak a hajó legénység és a kapitány egy apró alig lát-ható föllegeknek megpillantásánál a láthatár végén, noha legnyugodtabb az idő, s majdnem szélszand uralkodik, azonban a vészmadarak is hangosabban süvöltenek s nyugtalanabbul repdesnek, az

nem gondolt; igen független természetű volt. Ezen éghajlat alatt e korban már teljes szépségükben vannak a nők. (Nem volt ugyan szép a szó szoros értelmében, mint azt mi európaiak vesszük, de a kanakok (bengeliek) szeméi előtt hisz volt és még sok idegen előtt is, kik nem győzték csodálni pompás fekete hajzatát, nagy és villámzó szeméit, karcsu testalkatát, azon kedves és egyszerűszind büszke magatartást, mely valójaink oly különösen igazó kifejezést kölcsönözött. Igen értelmes, kaczer, mint mondják és fölötübb szeszélyes volt, valódi elkényeztetett gyermek, de ki azért férfias erély és akaratörővel is bírt, melylyel képes volt bátyjainak és atyjának imponálni, kiket szeretett ugyan, de kiknek nem engedelmelkedett. Nem is igyekeztek őt többé fölötülni, hanem hagyták élni, a mint neki tetszett.

Es Jane hercegnő fel is használta függetlenségét. Udvarhölgyeinek korlátnak uralkodója, keveset látott Honoluluban, és ritkán jelent meg az udvar-nál. (Néki az utazást, a kirándulásokat, a merész lovaglásokat kedvelte a sziget felsőjébe, melyet már keresztül-kasul bebaragott. Különösen a Havai sziget hatott rá nagy vonzó erővel. Ez volt az ő családjának bölcsője, és mint az ősi énekek és hagyományok örözeje, szeretett ott a régi emlékek felett álmodozni.

Szókásban van a Havai-sziget bensülütteinél, hogy egy gyermekét, rendszeren egy leányt választ ki maga között minden családj, kit batanának már zsenge korától fogva a hagyományos ősi énekek. Az ily ágrólag maradt énekek ninesnek le-írva, hanem ezek képzik a faj történetét, és végtelenen változatosságban énekelik meg az elődök hadi dicsőségét, leszármazását, szövetségüket, szerelmi kalandjaikat, egy szárválzó és bal szerencsésüket. Minden új nemzedék ad hozzá valamit és a megéneklendő esemény fontosságához mérve egy vagy két verset csatol a leányköltő a nomzói énekekhez. Valamikor nagy kiváltságoknak és bizonyos vallásos sérthetlenségnek örvendtek ők. A királyságok és nemtelmek már aluttek, mióta a civilizáció a barbarizmus háttérbe szorította, de azért személyeiket mégis valami babonás kegyelet veszi körül.

— Mondja meg neki, felelé Frank hogy a legszívesebben látjuk. Embereiket pedig utasítsa, hogy kísérte kellő fogadtatásban részesüljön. Kérdezze meg továbbá a hercegnőt, hogy velünk szándékozik-e az estélti elköltöni, vagy saját lakásán.

Néhány percz múlva visszajött, kijelentvén, hogy a hercegnő vendégünk lesz, és nem fog magára sokáig várakoztatni.

En már több év óta ismertem Jane hercegnőt. A szigetek királyának dugszagú nővére már huszadik évét érte el, és házasságra még

AZ „EGYETÉRTÉS“ TÁRSZAJA.

K I A N A.

— Beszély. — Vari-gny után.

Utunkat folytattuk egész nap, jöllehet a tropikus hőség izzóvta tette a levegőt. Kavaiából még korán reggel indultunk el, hova azon vitó-lás hajók egyikén érkeztem, mely Honolulu, a Sandwich szigetek fővárosa és a Havai nagy sziget közt szokott közlekedni. Tervez az volt, hogy még az nap életem az Eva nevezetű tanyát, mely körülbelül tizenöt mérföldnyire volt a sziget belsőbbén. Barátom Frank, a földbírtokos fia várt ott rám.

Midőn hat órai mászás után felértünk a kopasz és naptól égetett köves hegyoldalra a gerenczre, mely elválasztja Kavaiától a sziget belsején elérő fensőlőt, egy pompás zöld síkság terült el végre szemem előtt, cseregzőző patakotól át-szelve és a láthatár végén az Eva erdővel körülvéve. Vezetőkre akadtunk itt, kiket Frank barátom küldött elejünk és kibíptent lovakra — magam és szolgám számára. Egy jól megérdemelt rövid pihenés után ismét megindultunk. Két órai sebes útna értelek az erdő szélét.

Az erdőszeg beláthatlan messziségre borította el a Mauna-Loa óriási hegyes meredékeit, mely egy darabban emelkedik ki roppant terjedelmével. Hóval borított csuka ragyogott a nap világánál: az alább uszó tej-felhőségek fellegek szélei látni engedék a lefőtő hegy kiálló vonalait.

Semmi sem adhat fogalmat a csodás Ocean szízei erdeinek mágius tekintetéről. Egy alig ész-revehető gyalog út nyílt meg előttünk. Jobbra és balra kuszált felüto növények kaszkadtak a fára, elborítva a törzöket, összezsugorítva az ágakat és csúszogó hosszú sallangok gyanánt, melyeknek bizonyos végei készek valának ismét bármely közel eső ágat, vagy falevelet magukhoz ragadni.

Fejünk felett egy sűrű zöld kupola, át-át-szúrva némelykor egy vakító nap sugarát. A rostos levelű nagy pandanusok ágai különös sus-torgással csapodtak egymásba, óriási gyümölcseik átható illatot árasztanak a levegőben. Virágzó narancs és citrom fak sűrű bozójai illatoznak körös-körül. A haos növénynek reggel fehér, délben sárga, este vörös, másnap elfonyadt és ismét ezer újra nyíló virágai a pervenches és arisztoloches virágjai közé vegyülve káprázatos színezvületet nyújtottak. Gyalog utunk kedves kanyarulatokban nyomult beljebb az erdőbe. Lassan haladtam előre, hogy el ne veszítsek semmit a tájkép folyvást megújuló erde szépségéből, melyet oly gyönyörűen élveztem. Megjélt madarak fények felkeltá-tása és tova iramodó szárnyak csapódása volt az egyedüli hang, mely e reneteg erdőszög mély csendjét néha-néha megzavarta.

A nap már jó előre haladt, midőn egy kis térség nyílt meg előttünk. Állatok nyomaitól begázolt gyepek és fatorzókókból összehordott, kezdetlenségű kinezési kerítés, ember lakta földre mutatott. Egy kis útegre az Eva tanya kapuja előtt voltunk.

A tanya az erdő kellő közepén terült el, körülvéve sűrű zöld növényzettel. A napnak utolsó sugarai egy kevert épület csoportját fénylőtték meg, melyek közepén foglalt helyet a különös ki-nézésű épület. Egy terjedelmes, négyzetű ház volt ez, az ugynevezett kőa fából építve; színe hasonlított a mahagoni fához, csakhogy egy kissé narancs színbe vegyült. — E síma, fényes fa-alkotmány élesen vált ki komor alkazatával a halvány ég égen. — Egy széles veranda foglalta el egész homlokzatát; körülötte virág-ágyak, előtte pedig egy aleasony falazat húzódtott, egyszerűen követből összerakva. — E falon kívül helyenként a cölöpök voltak levezető és végtelen vas-karikával ellátva. Valamí husz ló volt oda kö-lözve, hátukon teherrel. Nyugtalan kaszálóadásuk mozta, hogy alig várják már, hogy a körülötök forgódó kanakok felszabadítsák nehéz mexikói nyergüktől és szabadon hagyják a szép mezőt, hol társuk már javában legeleszik a buja füvet.

Érkezésünk jelzere volt, és a ránk váró házi gazda elejébe sűrű szives köszöntésével. Egy ma-

gas, öreg ember volt ő, a hosszú évek alatt meg-görnyedve; jární már nehezen tudott, de szeméi még élénkek maradtak. Arcvonásai szabályosak, homloka magas volt és ősz hajától körülvéve. — Lassan közeledett felém; fia, kinek karjára támaszkodott, egy szép, nyúlank termetű ifju volt, kissé buskomoly, de azért derék, férfias kifejezéssel.

Házi gazdámot a szigetentenger egyik legza-dagabb földbírtokosának ismerték; környékében minden a legnagyobb kényelem és jólétre mutatott. Szőnyegben több mint ötven kövér, jólított lovat lehetett olvasni. A kanakokkal egész se-rény sürgölődött a háztartás körül. Bőrrel megrakott nehéz szekerek indultak épen utra Kavaiához felé. Éjjel terék az utat, hogy az állatokat meg-kíméljék a nap hőségétől.

— Tegyen egy mint otthon, mondá házigaz-dám; reményem, hosszabb időre lesz most szerez-némém. Egy óra múlva készen lesznek a kony-hában, addig pedig tessék megfürdeni és lakásá-ban kedve szerint elhelyezkedni. En ugyan az asztal-nál engedelmelem nem leszek jelen, mert előle haladt koromnál fogva szigorúbb étkezési módot követek, — de reményem a téra szerencsém leend.

Örömmel fogadtam el, és Frankkal egyedül maradtunk. Már több egy éve hogy nem láttuk egymást. Számtalanos ígértém neki, hogy meg-látogatom, de mindannyiszor valami közbefőtő dol-got megakadályozott ígértém teljesítésében. Volt is tehát mit mondanunk egymásnak.

Beszéd közben jól megfigyeltém; szomorunak látszott és elfogultnak. Midőn erre megjegy-zést tettem: — Nem is hiszi ön, mondá, hogy mennyire örülök viszontlátásán. Régen várom már, és ha valami megvigasztalhat szomorúságomban, az bi-zonyosan önnek jelenléte lesz.

— De hát márt szomorkodik annyira bará-tom? mondja csak. Azonban ha alkalmatlan ki-vánáságom, akkor csak hallgassa el.

Azt tudja, hogy barátja vagyok: ép ugy fogom tudni tisztelni hallgatagságát, mint kiérdem-leni bizalmát, ha választása arra esnék.

— Éppen nincs választani valóm, válaszolá mosolygva. Ha hallgatok is, ön kitalálja. — Hogyan? — Ma este talán, legfeljebb holnap, már el-áruolom magam. Nem értem a képmutatást, de azért higgye el, hogy mások előtt szükség esetén tudok halgatni és magamban szenvedni. Estélti után elmondok mindent, ön pedig tanácsot fog adni. Tudom előre, hogy mit fog mondani, de nem tesz semmit. Ön talán kiméletebb lesz írá-nyomban mint saját magam.

Kiváncságom nagyon fel volt szítva, midőn az asztalhoz ülünk. Az ételeket hőségekben szolgál-ták fel, étvágyom kitűnő volt, és már készü-ltem azt kiélegetni, midőn egyszerre zajos kiáltás lepett meg bennünk, minővel a kanakok szoktak vala-mi váratlan eseményt jelezni. Az erős á u é kiáltások, a lödögös, a szokatlan sürgés-forgás utasok érkez-tet sejtítetők velünk. Még elég jókor értünk a ve-randára, hogy megláthassuk a hosszú lovascsapa-tot előttünk elhaladni, melynek élén egy bensül-ölt fiatal nő lovagolt egy gyönyörű fekete ménen. A fiáklók lobogó világánál nem lehetett biztosan megkülönböztetni vonásait, de modulátának ottho-nias könnyűség, virgító élénk színi selyemruhái, mely termétn végig ömlött és lábat körülfonta, a tisztesség távolagsá merre követői töle hátrama-radtak, — mindez arra mutatott, hogy a későn érkezett vendég bizonyosan valami magas rangu személyiség lesz.

Néhány szót mondott az udvarmesterek, ki erre hozának jött.

— Jane hercegnő kérdi, elméltöztatik-e őt fogadni kísérővel együtt.

— Mondja meg neki, felelé Frank hogy a legszívesebben látjuk. Embereiket pedig utasítsa, hogy kísérte kellő fogadtatásban részesüljön. Kérdezze meg továbbá a hercegnőt, hogy velünk szándékozik-e az estélti elköltöni, vagy saját lakásán.

Néhány percz múlva visszajött, kijelentvén, hogy a hercegnő vendégünk lesz, és nem fog magára sokáig várakoztatni.

En már több év óta ismertem Jane hercegnőt. A szigetek királyának dugszagú nővére már huszadik évét érte el, és házasságra még

(Folytatás következik és zik)

márka 30 fillér igén sok, a 17 márkát frankon meg sem éri, mivel ott az adóemelés az ipar és nemzetgazdaságát is emelkedik, miáltal ez Németországban mindig alább száll. Muszkaországban egy főre esik 6 márká 50 fillér hadi költség, Ausztria-Magyarországra 6 márká 20 fillér, Olaszországban 6 márká 10 fillér. Meg is iszonyu nagy az aránytalanság ezen államoknál, mert Németország feléi üzetett hadsereggel sem bír mint Franciaország, s alig két harmaddal a muszkaország, sőt a fegyver alatt levő katona most itt kevesebb száma nézre mint Ausztriában.

A mi a Nachleben-féle sikasztást illeti, nemde megmondotta Hasencléver, hogy ez Pórosország rovására történt? No, most nesze nekül Ausztria-Magyarország és Andrássy az isten-fő Vilmos eszárú barátság. Közönműn én az oly ember barátságát, ki szolgálat rávéne, megfoglomp. Hanem azért azon osztrák vakandokok meg sem bírnak látni. Nekik a sötétség élvezet és élet, mint a bagolyknak, előlük magoktól a hajót szemeikről elmozdított akáro kzeket. Mit gondoltok mi azzal, ha csak ók forognának kérdésben? de am a velök solidaritásban álló s velök Deák által összevissza boronált magyar nemzet is, ép úgy sanyli e lelkiismeretlen sáfárokadást. Az azt mondják, mit Phadrus szamara, mit bánom én, ki gazdám, ha a podgyaszt enné és amannál is, kell hordolanom s nem mindegy-e, akár Szent István, arany gyapju, szent Lipót, Mária, Theresia és Perencz József, akár Newski, Sándor, Vladimir, szent Anna, szent Andrássy és Szent György rendjélt a mielőtt mellemen? Ez az ő okoskodásuk, a mielőtt pedig a számoké, melyek ellen nincs argumentáció. Nem volna e itt már az ideje Agrippával szólnunk: „descende aliquando carnifex!” noha mi az egyes helyett a többes számmal kiáltathatók föl s valóban e Csatilnak nagyon viszszafelelnek a népek túrelmével. K. D.

A szeszlado-javaslat.

A képviselőház pénzügyi bizottságának. — Szept. 7.

A képviselőház pénzügyi bizottsága mai ülésében folytatta a szeszlado tjavaslat tárgyalását.

A 23-29 §§ változatlanul elfogadtak. A 40. §-ból, mely szerint „ha a termelési idejü utolsó hávára szülo bejelentés benyújtása után oly előre nem látható események állanak be, melyek az üzlet folytatását a bejelentett időn túl is szükségessé teszik, s az események hitelen módon igazoltatnak, a mondott hora potló bejelentés is elfogadható.”

Szavazás a 40. §-ról: a javaslatot 12 szavazattal fogadták meg.

A 41-44 §§-ok érdemleges módosítás nélkül elfogadtak.

A 45. §-t a rendelkezésből: „ha pedig előre nem látható s elháríthatatlan esemény következtében (a hova azonban anyag hiány nem számítatik) — az azokbelöl mérelet fenakadást szenved, adóviszterítésnek, illőtleg adóelőírásnak van helye” — a zárjel közöl foglalt szavak kihagyttak.

A 46-48 §§ érdemleges módosítás nélkül hagytták, a 49. §) pontja a szeszladok megállapítását függőben hagytták, a c) pontban pedig a szeszlado 3-ról 2-re szallították le.

A 50-59 §§ meghagytták, a 60. §-t azon rendelkezéséről, mely szerint a főzöl helyiség akként alakítandó át, hogy a szeszmérő gép a főzöl közlök hütökádjától s a főzöl helyiség minden falától legalább 3 egy-méternyi távolságra eső helyen állíthatassék fel, a távolság 64-65 c-metemben állapították meg.

A 61-65 §§ változatlanul hagytták, a 66. §-ban a rendelkezésből a feldolgozott anyagok ueme és mennyisége, ha ez által a bejelentett mennyiségére nem változik s erről legalább 24 órával előbb a szeszlado feljelentéssel megbízott pénzügyi közegek irásban jelenteszték meg, utólagosan is megváltoztathatik” kihagytták e szavak: „ha ezáltal a termék mennyisége nem változik.” Kimondott továbbá, hogy a termék bejelentett mennyisége pótbéjelentés mellett meg is kisebbíthető.

A 67-70 §§, 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

A 71-75 és a 77-92 §§ módosítás nélkül hagytták, a 76. §-nál kellő ellenőrzési intézkedések mellett megengedtetett az adómentes törvénykezés a szeszmérővel való megmérésére is, s kimondott, hogy ily esetben a törvényre rendelt főzöl-készülék kivételnek azon szabály aold, hogy minden egyes főzöl-készülék számára külön szeszmérő állíthatassék fel. Ezzel az ülést véget ért.

nagy különbséget lát abban, ha a fótanás a maga jelentését terjeszti elő, vagy az igazgatóságok saját észrevételei kíséretében, de a dolog természetéből rejlik, hogy a közgyűlésnek a nem is általa választott s általa nem is ismert igazgatóságok tevékenységét jelentés.

Bujanovich az igazgatóságok számára e szabályokban contempit csekély önállóság postulatumul kíváná, hogy évi jelentéseiket előterjeszthessék.

Falk csodálkozik, hogy e módosítást épen Lichtenstein teszi, kiről meg van gyóződve, hogy tisztában van magával az üzleti jelenség természetéről. Az üzleti ágak vezetéséről csak az tehet jelentést s csak az kérheti az üzlet vezetésére az abszolutoriumot, a ki magáért az üzlet vezetését felvállalja, a jelen szabályok pedig e felelősséget a fótanásra ruházzák.

Chorin kijelenti, hogy tartózkodni fog a részletek vitájától az este, ha a bizottság többsége azon nézetben van, hogy a javaslatnak általánosságban való elfogadásával el vannak döntve annak főelevei is, de akkor mily viszonyban vagyunk mi az osztr. bizottsággal szemben, mely a főelevek módosításától épen nem riad vissza.

Zsedényi elnök megjegyzi, hogy épen a mostani vita megfogalja Chorin fótvetését. A bizottság csak a közös bank eszméjét fogadta el, de annak szervezést még csak most lesz megállapítandó, s módosítványainak előterjeszthetőségét senki sincs kizárva.

Lichtenstein megjegyzi, hogyha még annyi sem történhetik, a menyiit módosítványt ezelő, akkor ez nem közös, hanem centralistikus bank lesz.

Horváth Gyula nem járul a módosítványhoz, melynek semmi gyakorlati értékét nem tulajdonít. A bizottság a módosítványt mellőzi.

A 22. § változatlanul elfogadták; a 23. §-nál W a h r m a n n azon indítványt teszi, hogy a fótanás tagjai ne lehessenek azok, kik más bank, — vagy jelzőlag hitel üzlettel foglalkozó intézet igazgatóságban részt vesznek.

Chorin a fótanás összehívásánál szükségessé tartja érvényt szerezni azon eszmének, hogy itt nem osztrák, hanem dualistikus osztrák-magyar bankról van szó. E szempontból indítványozza annak kimondását, hogy a fótanásokat a közgyűlés válassza, és pedig 6-ot a bécsi, 6-ot a budapesti igazgatóságok által, (melyeket a közgyűlés választana) javaslatba hozottak közül, s tekintettel arra, hogy a fótanás hat tagja osztrák, hat magyar állampolgár legyen.

Széll miniszter Wahrman indítványára ellen élvilég nem tehet kifogást, mert tény, hogy a bank függetlensége annak értelmében inkább megvédhető. Ha a bizottság óhajta, hozzájárul az indítványhoz. Elismeri, hogy Chorin indítványára praegransabban fejezi ki a dualistikus eszmét, de jogosultsággal bír azon ellenetés, hogy itt nem politikai dualismusról, hanem oly intézetről van szó, melynek részvényesei ma tulajdonilag osztrákokból áll. A magyar kormány bizonyos fokig elismeri ennek jogosultságot s fenntartja az elvi pártitást oly formában, mely a magyar inferioritást hozza kifejezésre. A javaslat teljesen gondoskodik arról is, hogy semmi jogos magyar érdek ne sértsessék meg.

Lichtenstein épen azért pártolja Chorin indítványát, hogy a magyar érdek meg legyen védve az osztrák befolyás ellen, s a befolyás firtása hozzák létre.

A bizottság mellőzi Chorin indítványát, elfogadván Wahrman indítványát s Széll miniszter előterjesztésére kimondja, hogy minden igazgatóság javaslata (a fótanási tagságra) csak az illető állan polgáira terjedhet ki. A tárgyalás folytatása vasárnapra halasztották.

A 22. § változatlanul elfogadták; a 23. §-nál W a h r m a n n azon indítványt teszi, hogy a fótanás tagjai ne lehessenek azok, kik más bank, — vagy jelzőlag hitel üzlettel foglalkozó intézet igazgatóságban részt vesznek.

Chorin a fótanás összehívásánál szükségessé tartja érvényt szerezni azon eszmének, hogy itt nem osztrák, hanem dualistikus osztrák-magyar bankról van szó. E szempontból indítványozza annak kimondását, hogy a fótanásokat a közgyűlés válassza, és pedig 6-ot a bécsi, 6-ot a budapesti igazgatóságok által, (melyeket a közgyűlés választana) javaslatba hozottak közül, s tekintettel arra, hogy a fótanás hat tagja osztrák, hat magyar állampolgár legyen.

Széll miniszter Wahrman indítványára ellen élvilég nem tehet kifogást, mert tény, hogy a bank függetlensége annak értelmében inkább megvédhető. Ha a bizottság óhajta, hozzájárul az indítványhoz. Elismeri, hogy Chorin indítványára praegransabban fejezi ki a dualistikus eszmét, de jogosultsággal bír azon ellenetés, hogy itt nem politikai dualismusról, hanem oly intézetről van szó, melynek részvényesei ma tulajdonilag osztrákokból áll. A magyar kormány bizonyos fokig elismeri ennek jogosultságot s fenntartja az elvi pártitást oly formában, mely a magyar inferioritást hozza kifejezésre. A javaslat teljesen gondoskodik arról is, hogy semmi jogos magyar érdek ne sértsessék meg.

Lichtenstein épen azért pártolja Chorin indítványát, hogy a magyar érdek meg legyen védve az osztrák befolyás ellen, s a befolyás firtása hozzák létre.

A bizottság mellőzi Chorin indítványát, elfogadván Wahrman indítványát s Széll miniszter előterjesztésére kimondja, hogy minden igazgatóság javaslata (a fótanási tagságra) csak az illető állan polgáira terjedhet ki. A tárgyalás folytatása vasárnapra halasztották.

A 22. § változatlanul elfogadták; a 23. §-nál W a h r m a n n azon indítványt teszi, hogy a fótanás tagjai ne lehessenek azok, kik más bank, — vagy jelzőlag hitel üzlettel foglalkozó intézet igazgatóságban részt vesznek.

Chorin a fótanás összehívásánál szükségessé tartja érvényt szerezni azon eszmének, hogy itt nem osztrák, hanem dualistikus osztrák-magyar bankról van szó. E szempontból indítványozza annak kimondását, hogy a fótanásokat a közgyűlés válassza, és pedig 6-ot a bécsi, 6-ot a budapesti igazgatóságok által, (melyeket a közgyűlés választana) javaslatba hozottak közül, s tekintettel arra, hogy a fótanás hat tagja osztrák, hat magyar állampolgár legyen.

Széll miniszter Wahrman indítványára ellen élvilég nem tehet kifogást, mert tény, hogy a bank függetlensége annak értelmében inkább megvédhető. Ha a bizottság óhajta, hozzájárul az indítványhoz. Elismeri, hogy Chorin indítványára praegransabban fejezi ki a dualistikus eszmét, de jogosultsággal bír azon ellenetés, hogy itt nem politikai dualismusról, hanem oly intézetről van szó, melynek részvényesei ma tulajdonilag osztrákokból áll. A magyar kormány bizonyos fokig elismeri ennek jogosultságot s fenntartja az elvi pártitást oly formában, mely a magyar inferioritást hozza kifejezésre. A javaslat teljesen gondoskodik arról is, hogy semmi jogos magyar érdek ne sértsessék meg.

Lichtenstein épen azért pártolja Chorin indítványát, hogy a magyar érdek meg legyen védve az osztrák befolyás ellen, s a befolyás firtása hozzák létre.

A bizottság mellőzi Chorin indítványát, elfogadván Wahrman indítványát s Széll miniszter előterjesztésére kimondja, hogy minden igazgatóság javaslata (a fótanási tagságra) csak az illető állan polgáira terjedhet ki. A tárgyalás folytatása vasárnapra halasztották.

A 22. § változatlanul elfogadták; a 23. §-nál W a h r m a n n azon indítványt teszi, hogy a fótanás tagjai ne lehessenek azok, kik más bank, — vagy jelzőlag hitel üzlettel foglalkozó intézet igazgatóságban részt vesznek.

Chorin a fótanás összehívásánál szükségessé tartja érvényt szerezni azon eszmének, hogy itt nem osztrák, hanem dualistikus osztrák-magyar bankról van szó. E szempontból indítványozza annak kimondását, hogy a fótanásokat a közgyűlés válassza, és pedig 6-ot a bécsi, 6-ot a budapesti igazgatóságok által, (melyeket a közgyűlés választana) javaslatba hozottak közül, s tekintettel arra, hogy a fótanás hat tagja osztrák, hat magyar állampolgár legyen.

Széll miniszter Wahrman indítványára ellen élvilég nem tehet kifogást, mert tény, hogy a bank függetlensége annak értelmében inkább megvédhető. Ha a bizottság óhajta, hozzájárul az indítványhoz. Elismeri, hogy Chorin indítványára praegransabban fejezi ki a dualistikus eszmét, de jogosultsággal bír azon ellenetés, hogy itt nem politikai dualismusról, hanem oly intézetről van szó, melynek részvényesei ma tulajdonilag osztrákokból áll. A magyar kormány bizonyos fokig elismeri ennek jogosultságot s fenntartja az elvi pártitást oly formában, mely a magyar inferioritást hozza kifejezésre. A javaslat teljesen gondoskodik arról is, hogy semmi jogos magyar érdek ne sértsessék meg.

Lichtenstein épen azért pártolja Chorin indítványát, hogy a magyar érdek meg legyen védve az osztrák befolyás ellen, s a befolyás firtása hozzák létre.

A bizottság mellőzi Chorin indítványát, elfogadván Wahrman indítványát s Széll miniszter előterjesztésére kimondja, hogy minden igazgatóság javaslata (a fótanási tagságra) csak az illető állan polgáira terjedhet ki. A tárgyalás folytatása vasárnapra halasztották.

A 22. § változatlanul elfogadták; a 23. §-nál W a h r m a n n azon indítványt teszi, hogy a fótanás tagjai ne lehessenek azok, kik más bank, — vagy jelzőlag hitel üzlettel foglalkozó intézet igazgatóságban részt vesznek.

Chorin a fótanás összehívásánál szükségessé tartja érvényt szerezni azon eszmének, hogy itt nem osztrák, hanem dualistikus osztrák-magyar bankról van szó. E szempontból indítványozza annak kimondását, hogy a fótanásokat a közgyűlés válassza, és pedig 6-ot a bécsi, 6-ot a budapesti igazgatóságok által, (melyeket a közgyűlés választana) javaslatba hozottak közül, s tekintettel arra, hogy a fótanás hat tagja osztrák, hat magyar állampolgár legyen.

Széll miniszter Wahrman indítványára ellen élvilég nem tehet kifogást, mert tény, hogy a bank függetlensége annak értelmében inkább megvédhető. Ha a bizottság óhajta, hozzájárul az indítványhoz. Elismeri, hogy Chorin indítványára praegransabban fejezi ki a dualistikus eszmét, de jogosultsággal bír azon ellenetés, hogy itt nem politikai dualismusról, hanem oly intézetről van szó, melynek részvényesei ma tulajdonilag osztrákokból áll. A magyar kormány bizonyos fokig elismeri ennek jogosultságot s fenntartja az elvi pártitást oly formában, mely a magyar inferioritást hozza kifejezésre. A javaslat teljesen gondoskodik arról is, hogy semmi jogos magyar érdek ne sértsessék meg.

Lichtenstein épen azért pártolja Chorin indítványát, hogy a magyar érdek meg legyen védve az osztrák befolyás ellen, s a befolyás firtása hozzák létre.

A bizottság mellőzi Chorin indítványát, elfogadván Wahrman indítványát s Széll miniszter előterjesztésére kimondja, hogy minden igazgatóság javaslata (a fótanási tagságra) csak az illető állan polgáira terjedhet ki. A tárgyalás folytatása vasárnapra halasztották.

A 22. § változatlanul elfogadták; a 23. §-nál W a h r m a n n azon indítványt teszi, hogy a fótanás tagjai ne lehessenek azok, kik más bank, — vagy jelzőlag hitel üzlettel foglalkozó intézet igazgatóságban részt vesznek.

Chorin a fótanás összehívásánál szükségessé tartja érvényt szerezni azon eszmének, hogy itt nem osztrák, hanem dualistikus osztrák-magyar bankról van szó. E szempontból indítványozza annak kimondását, hogy a fótanásokat a közgyűlés válassza, és pedig 6-ot a bécsi, 6-ot a budapesti igazgatóságok által, (melyeket a közgyűlés választana) javaslatba hozottak közül, s tekintettel arra, hogy a fótanás hat tagja osztrák, hat magyar állampolgár legyen.

Széll miniszter Wahrman indítványára ellen élvilég nem tehet kifogást, mert tény, hogy a bank függetlensége annak értelmében inkább megvédhető. Ha a bizottság óhajta, hozzájárul az indítványhoz. Elismeri, hogy Chorin indítványára praegransabban fejezi ki a dualistikus eszmét, de jogosultsággal bír azon ellenetés, hogy itt nem politikai dualismusról, hanem oly intézetről van szó, melynek részvényesei ma tulajdonilag osztrákokból áll. A magyar kormány bizonyos fokig elismeri ennek jogosultságot s fenntartja az elvi pártitást oly formában, mely a magyar inferioritást hozza kifejezésre. A javaslat teljesen gondoskodik arról is, hogy semmi jogos magyar érdek ne sértsessék meg.

Lichtenstein épen azért pártolja Chorin indítványát, hogy a magyar érdek meg legyen védve az osztrák befolyás ellen, s a befolyás firtása hozzák létre.

A bizottság mellőzi Chorin indítványát, elfogadván Wahrman indítványát s Széll miniszter előterjesztésére kimondja, hogy minden igazgatóság javaslata (a fótanási tagságra) csak az illető állan polgáira terjedhet ki. A tárgyalás folytatása vasárnapra halasztották.

A 22. § változatlanul elfogadták; a 23. §-nál W a h r m a n n azon indítványt teszi, hogy a fótanás tagjai ne lehessenek azok, kik más bank, — vagy jelzőlag hitel üzlettel foglalkozó intézet igazgatóságban részt vesznek.

Chorin a fótanás összehívásánál szükségessé tartja érvényt szerezni azon eszmének, hogy itt nem osztrák, hanem dualistikus osztrák-magyar bankról van szó. E szempontból indítványozza annak kimondását, hogy a fótanásokat a közgyűlés válassza, és pedig 6-ot a bécsi, 6-ot a budapesti igazgatóságok által, (melyeket a közgyűlés választana) javaslatba hozottak közül, s tekintettel arra, hogy a fótanás hat tagja osztrák, hat magyar állampolgár legyen.

Széll miniszter Wahrman indítványára ellen élvilég nem tehet kifogást, mert tény, hogy a bank függetlensége annak értelmében inkább megvédhető. Ha a bizottság óhajta, hozzájárul az indítványhoz. Elismeri, hogy Chorin indítványára praegransabban fejezi ki a dualistikus eszmét, de jogosultsággal bír azon ellenetés, hogy itt nem politikai dualismusról, hanem oly intézetről van szó, melynek részvényesei ma tulajdonilag osztrákokból áll. A magyar kormány bizonyos fokig elismeri ennek jogosultságot s fenntartja az elvi pártitást oly formában, mely a magyar inferioritást hozza kifejezésre. A javaslat teljesen gondoskodik arról is, hogy semmi jogos magyar érdek ne sértsessék meg.

Lichtenstein épen azért pártolja Chorin indítványát, hogy a magyar érdek meg legyen védve az osztrák befolyás ellen, s a befolyás firtása hozzák létre.

sával mérközhetik meg Ozmán pasával. Távirati jelentések szerint már több nap óta retentó harc dúhög Plevna körül, Plevna birtokáért, s a leendő eredmény nagy fontosságának tudatában visszafutott lélekzettel olvsunk minden újabb harctéri tudósítást. Ezen útközet kimeneteléről azonban még nem érkezett hír. Pedig az oroszoknak sietniek kell az eldöntéssel, mert minden percnyi veszteség fokozhatja romlásukat. M e m e d A l i győzelmes hadserege már a Jantrához érkezett, s előcsapatai már csak öt mérföldnyire vannak Sisztovától. A trónörökös hátrál előtte, nem taktikából, hanem a folytonos vereség miatti kénytelenségből, s miután a Ruscsukra figyelő hadtesttől elvágtott, most már a főhadertől való elvágtatás veszélyében forog. — Es ily körülmények közt érkezik most ismét Mehemed Ali újabb s nagy győzelmének híre. A török fővezér ugyanis, miután a figyelő hadtestet elvágta a trónörököstől, egész váratlanul amaz ellen fordult s teljesen megverte. — Mint az erre vonatkozó táviratokból kitűnik, Mehemed Ali f. hó 5-én Oszervicától, mely Obirteniktől délkeletre fekszik, éjszakalet felé indult, s az orosz második hadtestnek Kozlovánál táborozott egyik hadosztályát megtámadta s teljesen megverte, sánczeit elfoglalta, s az oroszokat a Lom vizén átkergette. Az oroszok vesztesége 3000 ember; a törökök 200 halott és 700 sebesült. Az útközben az orosz lovasság parancsnoka is elesett.

Tegnap egy londoni távirat azt jelentette, hogy a montenegróiak fegyvernyugvást kötöttek a törökökkel. E hír nemcsak valóban nem bizonyult, sőt épen arról jött hír, hogy a fegyverek ugyancsak miközött Nikszies környékén is. A törökök teljesen megverték a montenegróiakat, kik 1300 embert veszítettek, s kénytelenek lettek Nikszies alól elhárkodni.

Baranya-Sellye, szept. 3.

Gyönyörű, lélekemelő napja volt kis mezővárosunknak f. hó 2-án. Ma látogattam meg benedek úti képviselőt Helgy Ignácot, vagy, mint magam mondá, eljött, hogy azok is lassák az ő kápet, kiknek képet veszik. Valóban, nem mindenki dolog az, ami valik történt, nem mindenki kormány, hogy hivatalosan tegye képviselőkké, minek magyarázata az, hogy községünk Somogy megyéből elszakasztatván, Baranya megyébe bekebelezett s a az-olinczi választókerülethez kapcsolták, melynek huzamos időn át — s hisznék jövőben is — képviselője Helgy Ignác.

Nem volt a fogadtatás hivatalos, nem volt előre, programszerleg rendezett, de önkényességben, ösztönzésre meghívott volt. Alig néhányan értesültek csak pár nappal előbb, hogy a szeretett férjú jón, és pedig egyenesen onán, merre a még el nem korcsosult magyar oly érzelmmel tekint, minővel a mohamedán Mekkára, a szent városa...

Vasárnap volt. A templomból kijött nép már hazasólt, hogy szerény ebéd

